

Andragendet er saalydende:

„Undertegnede Udvalg for Dypførelsen af en Kirke paa Grændsen mellem Estrup-Arnborg og Brande Sogne, helst i Stibild-Arnborg Sogn, ansøger herved ærbødigst det høie Folkething om Dptagelsen af en Bevilling paa kommende Lars Finantslovforslag til Fremme heraf og Ansættelsen af en Præst eller reviderende Kapellan ved samme. Vort første Andragende angaaende denne Sag indgik til Ministeriet 1877 og er senere forstjellige Gange gjentaget saavel til dette som til Rigsdagen. Særlig tillade vi os at henvise til Uddraget heraf i Betænkning over de til Folkethingets Finantsudvalg tilstillede Andragender for Samlingen 1879—80, Betænkningen i Tillæg B. under Nr. 17 Sp. 703—706. — Aar 1882 blev altsaa af Ministeriet nedsat en Kirkekommission til at undersøge Forholdene angaaende Kirkefrangen paa de vidt udstrakte Hedeegne. Nævnte Kommission var ogsaa her hos os, men siden denne Tid have vi Intet hørt denne Sag angaaende. Saa tillade vi os herved ærbødigst paany at bringe vor Kirkefrang i Erindring i det Haab, at det maa lykkes de forstjellige medvirkende Myndigheder at afhjælpe denne vor dybtfølte Trang. Da Befolkningen stadig stiger og Afstanden til Sognetirken bliver den samme, saa bliver Forholdene i Virkeligheden mere og mere trykkende for hvert Aar, der gaar. I Forvisning om, at det høie Folkething erkjender den tilstedeværende Trang, tvivle vi ikke om, at det vil tage Sagen under velvillig Overveielse, og det er vort Haab, at en tilfredsstillende Løsning maatte findes. Et ligelydende Andragende er samtidig sendt til Ministeriet.“

Da der ikke foreligger Svar fra Ministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

14. Fra Billettør Peter Nielsen Starup af Andst om Understøttelse, eventuelt om et Laan. (Indbragt den 13de Oktober 1887 af Folkethingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds, Schelde.)

Andragendet er saalydende:

„Seg undertegnede Billettør Peter Nielsen af Andst ansøger herved ærbødigst det høie Folkething om, at der paa Grund af min ulykkelige pekuniære Stilling og navnlig ogsaa i Betragtning af, at jeg er Invalid fra sidste Krig, maa bevilges mig et Tilskud af Statskassen, eventuelt ydes mig et Laan af 800 Kr. paa lempelige Tilbagebetalingsvilkkaar ved Afdrag i min Lønning. Seg aftjente min Værnepligt i Aaret 1858 som Dragon ved 3die Regiment i Aarhus og blev paany indkaldt at møde i Krigsaaret, hvor jeg havde det store Uheld ved et Fald med Hesten at faae min høire Skulder knust og min venstre Tommelfinger spoleret, saa jeg blev hjemsendt som Invalid. Seg havde allerede dengang Hustru og 3 Børn at forsjørge og var Økonom ved et Fattighus samt arbejdede derhos som Træskomand, men kom nu ud af min Stilling og kunde ikke mere udføre mit Arbejde, saa jeg kun havde min lille Pension at leve af. Saa snart jeg kunde, jøgte jeg nyt Erhverv og fik en lille Bestilling som Landpostbud, men i Længden kunde jeg ikke udholde at bære Poststassen og maatte leie Hjælp dertil. Saa forpantede jeg 5—6 Td. Land og fik opført et lille Hus derpaa og opdyrkede Jorden saaledes, at jeg 5 Gange fik Præmie derfor. Seg troede nu, det skulde lykkes mig at tilbagebetale den Gjæld, jeg havde været nødt til at stifte, dengang jeg intet Erhverv havde, men saa begyndte det med idelig Sygdom i min Familie, saa jeg i flere Aar stadig maatte søge Læge til baade min Kone og flere af Børnene og min Børneslot var i Tidernes Løb voret op til 9. Heraf ere nu de 5 døde efter langvarige og kostbare Sygeleier, og af de 4, jeg har tilbage, har den ene Dreng, der nu er 12 Aar gammel, i hele 9 Aar lidt af en Knæstade, saa jeg endnu stadig maa søge Lægehjælp til ham. Ved den megen Sygdom, der bl. A. ogsaa krævede bedre Kost, end Fattigfolk ellers maa nøies med, blev jeg sat saa meget tilbage, at jeg for nogle Aar siden maatte sælge mit Sted, der ellers var mig saa kjær, og trods al min Anstrengelse maatte jeg stifte Gjæld for at holde Nøden borte. Seg maatte hyppig laane hos En for at betale en Anden og ofte give 20 til 25 pCt. i Rente og har endnu Laan, som jeg forrenter med 16 pCt. Seg har virket af alle Kræfter for at hjælpe mig selv, men kan ikke længere udholde det uden at sætte baade min aandelige og legemlige Kraft overstyr, og til min Invaliditet kommer nu ogsaa Alderen, hvorhos jeg lider af en dobbelt Brokstade, som jeg formentlig har paadraget mig ved Over-